

Kaksi on seuroa jaloa, kaksi kansan pyrkimystä

Kirjoittanut Hannu Syväoja

Kaksi on aatetta jaloa,
kaksi kelpo pyrkimystä,
kaksi seuraa arvokasta
aatteita avittamassa,
tekemässä tunnetuiksi.

Ennen suuri suomenkansa
laati laulut laatusimmat
virret vinkeät viritti.
Niissä soljuivat sanaset,
taipuivat trokeesäkehet
suomen kielen sommeloille.
Kalevala niistä koottu.

Muttei silti Suomen rahvas
suurin surrut sontiansa:
pissat portailta lorotti
läjät laski läävän taakse.
Kubernööri jos kovisti
Laatimahan, laittamahan
huusin huoneitten perälle,
tyhjillänsä taisi seistä
huusi huolella rakettu.
Kuka sitä käyttää kehtais
muut kuin herrat kaupungissa!

Uusi aika sitten koitti,
huusin huonoksi havaitsi
epäkelpoksi peräti.
Ei enää pyllä pakkasella
palellukaan paukuroille
kyyhöttäissä kylmiltänsä
reikäpenkillä leväten,
Kun on koostettu kotihin
vessa porstuan perähän
kakkaraiset kaikkoavat
viemärien vinkaloihin.

Kalevala, kirja kaunis,
hyllyn kätköihin hylätty
nousi uuteen arvohonsa.
Se kun kääntyi murtehille,
Aku Ankaksikin aivan.
Vielä seura rustattiin
Väinön kieltä vaalimahan
trokehia tonkimahan

Kaksi on seuroa jaloa, kaksi kansan pyrkimystä

Kirjoittanut Hannu Syväoja

luomahan runoa uutta.

Entäpä edistys vessan?

Sitä ei kiitetty enempi
viheraatteen vallatessa,
politiikan peuhatessa.

Sisävessoja vihasi,
mukavuudet varsin vaati
poistettaviks porstuoista;
huusi arvoon taasen nousi.

Sitä propagoivi seura,

Huussiseuraksi sanottu,

veroinen kalevan kielen

pyynnissä apurahojen

ynnä niiden saa'annassa.

Kumpi aate on jalompi,

kumpi niistä kestävämpi?